

at der er en bagatelgrænse. Det vil jeg meget gerne vide.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Allerførst vil jeg gerne sige til hr. Nonbo, at jeg har ikke fået besked på, at jeg skal finde 25 mio. kr. Jeg har interesseret mig for administrationen af et meget stort og vigtigt område, hvor det er helt klart, at ministeriet er bagud med udbetalingerne til erhvervslivet. Og ved at interessere mig for det område – fordi det er uhensigtsmæssigt, det må laves om, vi må sørge for, at erhvervslivet kan få sine penge – er jeg blevet opmærksom på, at man sidder og administrerer halvdelen, halvdelen af alle ansøgninger på beløb under de 200 kr. Det er da klart uhensigtsmæssigt, og det vil der da ikke være nogen minister, der bare med nogen sund sans i kroppen ville synes var i orden.

Det ville være fint, hvis det kunne klares med en bagatelgrænse, og det er så her, de næste spørgsmål kommer ind. Men erhvervslivet skal jo bare sende ansøgningen ind; så er det os, der skal lave arbejdet og finde ud af, i hvor høj grad og hvor meget man i øvrigt skal have dækning for. Man har prøvet en sådan ordning i Sverige, og jeg vil anbefale, at vi i udvalget lidt dyrker den svenske ordning, hvor man opererede med en bagatelgrænse. Det har intet hjulpet.

Jeg ville være meget opløftet, hvis jeg efter den drøftelse, vi har haft her i salen i dag, kunne få et indtryk af, at de borgerlige ordførere i alle tilfælde var optaget af problemet og syntes, at der var et reelt problem, som det var vigtigt at få løst, fordi så ser jeg da nogle lidt mere spændende og interessante muligheder for det udvalgsarbejde, der nu skal i gang.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 8: Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. (Gennemførelse af drikkevandsdirektivet m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 5/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Niels Bloch Jespersen (S):

Vand er en af de vigtigste naturressourcer, vi har, ja, måske den vigtigste i forhold til folkesundheden, i forhold til industri med videre. Det er et privilegium, at vi i Danmark i modsætning til mange andre lande har grundvandsdepoter med rigeligt og rent grundvand. Det er en naturressource, vi skal værne om.

Med det foreliggende lovforslag indfører vi i Danmark principperne i et nyt EU-direktiv om drikkevand. Som det væsentligste nye i en dansk sammenhæng skal forbrugerne i fremtiden løbende informeres om drikkevandets kvalitet og om, hvordan vores drikkevand indvindes og behandles, en sympatisk udvikling, hvor jeg synes, det er interessant at bemærke, at vi her er i en situation, hvor det er et nyt EU-direktiv, der åbner op for en øget information af forbrugerne, en tidssvarende administration, som jeg er overbevist om samtidig kan være med til at gøre den brede forståelse i befolkningen for de mange miljøforanstaltninger bedre.

I Socialdemokratiet ser vi derfor dette lovforslag som et vigtigt led i at skabe en mere bæredygtig anvendelse af naturens ressourcer.

Ud over informationspligten til den enkelte forbruger skal kommunerne løbende offentliggøre de generelle forhold omkring indvinding af grundvand og kvaliteten af vandet. Endvidere vil lovforslaget give bemyndigelse til, at der udarbejdes retningslinjer for indsamling af data til brug for Miljøstyrelsens indberetning til EU.

Samtidig præciseres kommunernes pligt til at gribe ind og til at informere forbrugerne, hvis der sker uheld med forurening af drikkevandet m.v. Men der ændres ikke principielt ved den gældende praksis i landets kommuner. Det er således fortsat kommunerne, der skal have det lokale ansvar for, at drikkevandet lever op til de gældende kriterier, og kommunen skal som hidtil føre tilsyn med de lokale vandforsyninger.

Ud over at indføre drikkevandsdirektivets principper medfører forslaget, at kommunalbestyrelserne får mulighed for at overføre deres kompetence på området til miljøcentre og lignende. Lovforslaget vil således medvirke til at give øget viden og tryghed om drikkevandet hos borgerne, give en klarere definition af det kommunale ansvar på området, åbne mulighed for en hensigtsmæssig organisering af det tværkommunale samarbejde på området, og jeg kan på Socialdemokratiets vegne støtte lovforslaget.

Bodil Thrane (V):

Da vores ordfører, hr. Jens Vibjerg, ikke kan være til stede, så har jeg lovet at læse følgende:

Dette lovforslag er en implementering af drikkevandsdirektivet, og formålet er således først og fremmest at sikre den nødvendige lovhjemmel til administrativt at kunne gennemføre et direktiv om kvaliteten af drikkevand.

Forslaget indeholder en række bemyndigelser til ministeren, bl.a. til at udarbejde regler på de områder, hvor vandforsyningsloven ikke allerede indeholder en hjemmel. Venstre er naturligvis interesseret i at få belyst, hvad ministeren agter at bruge disse bemyndigelser til, og det vil vi gerne søge belyst under det kommende udvalgsarbejde.

De fremkomne høringssvar har ikke haft særlig mange kommentarer til lovforslaget. Der er dog ét enkelt høringssvar, som jeg gerne vil have ministeren til at forholde sig til, nemlig høringssvaret fra Landbrugsraadet.

Som det så rigtigt fremgår at deres høringssvar, er det af afgørende betydning for fødevarereformarbejdende virksomheder, at de altid informeres om selv ganske beskedne overskridelser af grænseværdierne for almene vandforsyninger.

For Venstre at se er dette hensyn oplagt at komme i møde for såvel fødevarerindustrien som for forbrugerne, men vi ser som altid frem til et positivt udvalgsarbejde.

Henriette Kjær (KF):

Vi synes i Det Konservative Folkeparti, at det er et meget fornuftigt forslag, som lægger op til nogle gode regler med hensyn til vandforsyningssystemets information til forbrugerne. Det er afgørende for os, at der er orden i de forhold, og det synes vi der lægges op til her.

Så alt i alt et lovforslag, som vi kan støtte. Vi har et par enkelte sager, vi vil rejse i udvalget, men det egner sig mest til det arbejde.

Jørn Jespersen (SF):

Som andre ordførere allerede har nævnt, er vand en utrolig vigtig ressource, og derfor er det også godt, når der kommer et forslag som det foreliggende, der lægger op til at sikre et meget højt miljømæssigt og sundhedsmæssigt beskyttelsesniveau i form af stramme grænseværdier for kemiske og mikrobiologiske forureningsstoffer i vandet.

Det egentlig nye ved det her forslag, som implementerer EU's drikkevandsdirektiv, er jo, at forbrugerne nu får meget bedre informationer om kvaliteten af deres drikkevand og, hvis der er problemer med kvaliteten, hvad der så er gjort for at rette op på det. Det synes vi selvfølgelig er et positivt tiltag.

Så vi kan støtte forslaget og så bare tilkende-give, at det rigtig vigtige i forbindelse med sikring af kvaliteten af vores grundvand og drikkevand jo i virkeligheden er hele den forebyggende indsats, som handler om at få luget ud i den fuldstændig vanvittige brug af kemikalier, der finder sted i industri og i husholdninger, at få gjort en indsats mod de mange punktforureninger og at få forbedret brugen af pesticider, få udfaset brugen af pesticider i landbruget, bl.a. som en mere konsekvent opfølgning af Bicheludvalgets rapport.

Det er ikke en kritik af det foreliggende forslag, men bare en påpejning af, at det er her, den virkelig store indsats skal gøres, det er her, det virkelig batter.

Svend Aage Fauereholdt (DF):

Dansk Folkeparti er meget enig med vores miljøminister i, at der skal stilles kvalitetskrav til vores drikkevand. Men en eventuel overskridelse på et par milligram nitrat ved vi også at folk de lever utrolig godt med. Vi ved jo nok alle sammen, at uanset om man er minister eller folketingsmedlem eller almindelig borger her i landet, skal hvert kg menneskekød indeholde 42 mg nitrat, og det behøver vi ikke alle sammen lige at indtage via grøntsager. Derfor ser vi heller ikke, at der er nogen fare, fordi der er lidt nitrat i vores drikkevand.

De ændringer, som lovforslaget her tager udgangspunkt i, f.eks. at underrette forbrugere, hvis vandkvaliteten har ændret sig, det sker jo allerede i dag i kommunerne.

Yderligere bemyndigelser til ministeren er i realiteten det mest vidtgående i lovforslaget. Det kunne for Dansk Folkepartis skyld godt

undlades. Den bekendtgørelse, vi har, nr. 515 af 29. august 1988, er vidtgående nok.

Lovforslaget indeholder en udtrykkelig hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan overføre kompetencen efter loven til et fælles kommunalt miljøcenter eller lignende. Til forskel fra miljøbeskyttelsesloven indeholder vandforsyningsloven ikke i dag en sådan hjemmel. Den forestående bestemmelse indebærer, at der foruden udøvelse af faktisk forvaltningsvirksomhed fremover også kan overføres egentlig myndighedskompetence.

Kompetenceoverførslen skal ske i overensstemmelse med reglerne i § 60 i lov om kommunernes styrelse, hvorefter aftaler om samarbejde mellem kommuner, som vil medføre indskrænkninger i de enkelte deltagende kommunalbestyrelses beføjelser efter den kommunale styrelseslov, kræver tilsynsmyndighedens godkendelse.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på såvel allerede godkendte eksisterende kommunale fællesskaber som på kommunale fællesskaber, der oprettes og godkendes fremover. Og med det, at ordet »kan« er indføjet her, gør det jo så, at der er de to muligheder: at kommunen selv kan beholde, og at man kan overføre.

Men i det hele taget er Dansk Folkeparti ret positiv over for det her, fordi vi ved, at vi, som det blev sagt i starten, skal stille kvalitetskrav. Men vi ved også, at der kan være egne i landet, hvor der måske vil være en mindre overskridelse, og hvor man døjer med at finde frem til det helt rene vand. Og det er selvfølgelig det, vi også skal snakke om i udvalget.

Ebbe Kalnæs (CD):

CD kan støtte det her lovforslag. Og det er klart, at for det første er det en implementering, som vi er ganske enige i, men vi synes også, det er både ret og rimeligt, at man har en så god information af forbrugerne som muligt med hensyn til, hvad det er for noget vand, de har til rådighed i deres område.

Når hr. Jørn Jespersen fra SF er inde på problemerne, som kan angribe vandets kvalitet på forskellig vis, skal jeg understrege, at jeg synes, at opfølgningen på Bichel-udvalget i og for sig har været udmærket. Der er vi nok lidt uenige.

Men der er en anden ting, som jeg synes måske kunne være spændende i denne her sammenhæng, og det er at overveje, om vi ud over vandkvaliteten efterhånden også er nødt til at

stille krav til kommunerne om, at de skal komme med en årlig rapport eller måske med et andet interval om, hvordan tilstanden i deres kloakker er. Dem kan vi heller ikke se i det daglige. Men når vi taler om de 250.000 t kemikalier fra husholdningerne, når vi taler om et forbrug af bilplejemidler, der er tre gange så stor i mængde i hvert fald som brugen af pesticider, som er 10 gange så giftige, så tror jeg, det er væsentligt, at vi får understreget det løbende at aflægge en rapport om vores spildevandssystem, så borgerne, som i øvrigt har betalt til det, kan følge med i, om man fornyer, helst lidt hurtigere end forfaldet. Det er ikke tilfældet i dag.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslagets hovedformål er at gennemføre EU's drikkevandsdirektiv, og det opfylder vi jo stort set her i Danmark næsten til fuldkommenhed.

Til gengæld har vi en manko, som skal afhjælpes med lovforslaget nu, nemlig at vandværkerne skal informere forbrugerne om vandets kvalitet. Det synes vi er en rigtig god idé, ikke mindst fordi vandkvaliteten faktisk bliver dårligere og dårligere, efterhånden som 1960'ernes, 1970'ernes og 1980'ernes pesticider trænger ned til grundvandet.

Vi synes, det er et godt forslag, og vi kan støtte det.

Søren Kolstrup (EL):

Når drikkevand er til debat, er det vigtigste jo at sige, at man skal have en forebyggende politik for at få rent drikkevand. Og forebyggende politik består for det første i en konsekvent kamp mod den kemiske baggrundsstråling og for det andet en konsekvent kamp mod pesticider: De skal udfases, de skal forbydes, og det kan ikke ske hurtigt nok.

Desværre er der ikke politisk vilje til noget sådant, men derfor skal man ikke miste det hovedsigte. Hvis man ser på det nærværende forslag, kan man konstatere to ting:

Bedre information er der ikke nogen der kan have noget imod. Det er rimelig harmløst, og det kan selvfølgelig være, at ministeren kan finde på at bruge sine hjemler på en sådan måde, at den eksisterende information bliver en smule bedre. Det er det ene forhold.

Men når det så er sagt, må jeg også konstatere, at kommissionens udkast til nyt drikkevandsdirektiv udelukkende henviser til sund-

hed og ikke til miljø, når grænseværdier skal begrundes.

WHO's sundhedsgrenseværdier er oftest 5-10 gange højere end miljøgrænseværdien på 0,1 mg/l, og vi har sporet en stigende tendens til i EU's arbejde, at de sundhedsgrenseværdisættende normer bliver ført frem i stedet for de miljøgrænseværdisættende normer. Det gælder både i det arbejde, som Kommissionen udfører løbende, altså i de videnskabelige komiteer, og det gælder i de udspil, vi kommer med. Til trods for at vi i Enhedslisten fuldt ud anerkender alt det dér med information, så er præmisserne for selve direktivet ikke vores, og derfor er vi mere end kølige over for forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, det er jo svært at være imod implementeringen af et direktiv på drikkevandsområdet, og vi har jo også næsten styr på tingene i Danmark.

Det har før bekymret mig lidt, om man med stadig øgede krav umuliggør det, at man har sin egen boring, altså jeg mener, at hvis en familie eller to familier sammen har deres egen boring og de er indstillet på, at de godt kan leve med et nitratniveau på 60 i stedet for 50 som et maksimum, ikke sandt, så kan jeg ikke se, at det offentlige skal bekymre sig om det.

Men det er da klart, at drikkevand, der leveres gennem fælles anlæg, kommunale anlæg, offentlig vandforsyning osv., skal være i orden, og der skal informeres om det.

Så med de bemærkninger kan vi tilslutte os forslaget her.

Thorkild B. Frandsgaard (FRI):

Ja, nogle ordførere har lagt op til en miljødebat, den kan vi såmænd godt tage, den har vi haft så tit, men jeg kan sige kort, at vores holdning i Frihed 2000 er, at det er umuligt at få totalt rent drikkevand. Det kan man lige så godt sige ærligt. Det drikkevand, vi har i Danmark, er noget af det reneste, der er, men helt at undgå nogen ting det skal man ikke fortælle befolkningen at man kan.

Vi skal gøre, hvad der er muligt, men helt at undgå pesticider og andre ting kan ikke lade sig gøre, for hvis alt sådan noget afskaffes, ja, så bliver det umuligt at skaffe fødevarer nok til Jordens befolkning. Men slut, den har I hørt før.

Til selve lovforslaget her: Ja, det handler om bedre information til borgerne, at kommunen skal informere borgerne bedre om, hvordan vandkvaliteten er. Det kan vi selvfølgelig tilslut-

te os. I øvrigt mener jeg, at de får en udmærket information nu, men det er måske, fordi jeg sidder i en lille kommune i en kommunalbestyrelse; det er man jo præget af. Jeg mener, at vi har en god information. Men at borgerne kan informeres noget bedre, det kan vi selvfølgelig kun tilslutte os.

Så med hensyn til at overføre kompetencen til det fælles kommunale, hvor kommuner går sammen, som det er nævnt her i lovforslaget – det drejer sig om miljøcentre – jamen det ville da være en god idé, især for de mindre kommuner.

Men vi kan tilslutte os dette her. Der er dog et enkelt område – men det kan vi tale om i udvalget, ellers kan man blive ved – det er med hensyn til, at der står, det er ikke sådan rigtig nemt at se, men at det også gælder de private vandboringer. Men det må vi tale om i udvalget, for jeg mener, at der er en fin kontrol i dag.

Men vi er positive over for dette her.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg er meget glad for ordførernes bemærkninger her i dag. Jeg anser drikkevandsdirektivet for et af de virkelig miljøpolitiske gennembrud i Europa. Det er et minimumsdirektiv, der stiller nogle minimumsbetingelser op. Danmark opfylder det.

Men for masser af lande er det her et af de tungeste miljøpolitiske initiativer overhovedet. Der skal gennemføres meget betydelige investeringer for at leve op til dette krav, og jeg synes, det er udtryk for en rigtig europæisk tankegang, at vi i et europæisk samarbejde, som hr. Bloch Jespersen var inde på, lægger afgørende vægt på vandet, lægger afgørende vægt på, at det er i orden. Hvis vi skal tale om et europæisk fællesskab, en europæisk union, så må vores borgere være sikret, at der er adgang til rent drikkevand.

Det har vi langt, langt de fleste steder i Danmark i dag. Der er risici, der er trusler, som mange vandværksfolk kan aflægge vidnesbyrd om. Den forebyggende indsats er, som hr. Jørn Jespersen understregede det, selvfølgelig det altafgørende, men gennemgående lever vi heldigvis op til drikkevandsdirektivets krav.

Derfor er det selvfølgelig en mindre sag i Danmark, end det er i andre lande, men jeg vil her sige, hvor vigtigt det er, at vi nu får gennemført en lovgivning, der virkelig hæver miljøstandarden i Europa.

For Danmark er de ændringer, der er tale om, positive, som ordførerne var inde på. Der er nogle klare præciseringer, som er positive, og der er en underretningspligt i forhold til forbrugerne, i øvrigt også i forhold til private boringer, som er positiv, både af hensyn til, at man ikke opfylder kvaliteten, og af hensyn til situationer, hvor der opstår uheld.

Så jeg synes, det er et meget fint initiativ, og man skal virkelig være indædt modstander af europæisk samarbejde for at kunne gå imod det her arbejde, men det lykkedes hr. Kolstrup. Jeg vil gerne udtrykke min anerkendelse af, at man også kan være imod det her forslag, bare fordi der står EU på ryggen af det.

Hr. Fauerholdt var inde på en interessant tanke, hvor jeg forstod, at synspunktet nærmest var, at man måtte sænke kravene de steder i landet, hvor der var problemer med at sikre rent drikkevand, altså bl.a. på grund af en for voldsom belastning fra landbrugets side, går jeg ud fra. Jeg kommer til det modsatte resultat. Man skal ikke sænke kravene, man skal øge indsatsen i de områder for at forhindre, at der sker en forurening af drikkevandet.

Men tak til ordførerne, og vi glæder os selvfølgelig til at belyse alle de udestående spørgsmål i forbindelse med implementeringen af direktivet. Det er heldigvis i Danmark en lille sag, og heldigvis i resten af Europa eller i store dele af Europa en stor sag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 9: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Udarbejdelse af grønt regnskab). Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 5/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Niels Bloch Jespersen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører for dette lovforslag, fru Helen Beim, ikke har haft mulighed for at være til stede i dag, skal jeg læse fru Helen Beims tale op:

Siden vi i 1995 her i Folketinget vedtog loven om grønne regnskaber, er der sket meget på feltet. Det kan man læse ud af de mange fine og omfattende eksempler på grønne regnskaber, som vi har fået tilsendt fra forskellige virksomheder gennem årene, og det skal virksomhederne have tak for.

Det fremgår af det foreliggende lovforslag, at der nu er behov for at forbedre miljøbeskyttelsesloven, således at informationsværdien af de grønne regnskaber øges, og derved bliver regnskabernes troværdighed og anvendelighed langt bedre.

Med dette lovforslag vil myndighederne få et endnu bedre værktøj i arbejdet med at gøre informationerne om de miljøtunge virksomheder mere tilgængelige for den brede offentlighed. Dette har været et stort ønske fra forskellige sider, og det er en klar forbedring af miljøbeskyttelsesloven.

Lovforslaget lægger op til, at regnskabsoplysningerne suppleres med oplysninger, der relaterer sig til virksomhedernes miljøgodkendelser. Dette har de mest fremsynede og miljøprogressive virksomheder i Danmark gjort længe, og der er mange eksempler på investorer, som ønsker at kende til de grønne tal i regnskaberne for derved at sikre sig, at man investerer i virksomheder med en god miljøprofil.

Lovforslaget bidrager også til, at Danmark kan leve op til EU-Kommissionens beslutning af 25. januar i år om indførelse af en europæisk oversigt over forurenende virksomheders emission. Dette er en positiv miljøforbedring for hele Europa og skal bestemt også have rosende ord med på vejen.

Af bemærkningerne fremgår det, at landbruget ikke er omfattet af lovforslaget. Det ville være godt, hvis landbruget på sigt også blev omfattet af lovgivningen om grønne regnskaber. Jeg ved, at der arbejdes i ministeriet og i landbrugskredse med tanker og ideer til, hvordan dette kan gøres.